

คำช่วยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้สอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

Pranee JONGSUTJARITTAM*

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยเริ่มมีการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบมาตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. 2500 จนถึงปัจจุบัน มีพัฒนาการมาเกือบ 50 ปี โดยเริ่มเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นเป็นวิชาเลือกและวิชาโทในระดับอุดมศึกษาและปรับมาเป็นหลักสูตรวิชาเอก ใน พ.ศ. 2515 ต่อมา ใน พ.ศ. 2524 กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน พ.ศ. 2525 สถาบันราชภัฏเริ่มดำเนินการเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกและวิชาโท พ.ศ. 2534 ศูนย์ภาษามูลนิธิญี่ปุ่นกรุงเทพฯ ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย ใน พ.ศ. 2541 ทบวงมหาวิทยาลัยบรรจุวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยจัดสอบครั้งแรกในเดือนตุลาคม 2541 และครั้งสุดท้ายในเดือนมีนาคม 2548 รวมทั้งสิ้น 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 ปี ส่งผลให้มีการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นเรื่อยมาทั้งในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ เอกชน ราชภัฏ ราชชมงคล และสถาบันสอนภาษาต่างๆ ในปัจจุบันในแต่ละปีมีผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นกว่า 40,000 คน และจำนวนผู้สอบข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาก็เพิ่มขึ้นเรื่อยมาเช่นกัน จาก 424 คน ในการสอบครั้งแรกเมื่อเดือนตุลาคม 2541 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 8 เท่าในการสอบครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนมีนาคม 2548 คือมีผู้สอบถึง 3,390 คน และถึงแม้ในปีการศึกษา 2549 ซึ่งเปลี่ยนมาเป็นระบบเอ็นเน็ตขึ้น ดำเนินการจัดสอบ A-NET (Advance National Education Test) วิชาภาษาญี่ปุ่นโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรที่รับผิดชอบการประเมินคุณภาพการศึกษาของประเทศ จำนวนผู้สมัครสอบเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2549 ก็ยังคงอยู่ในระดับที่เพิ่มขึ้นเป็น 3,601 คน

อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่า จงสุจิธรรม ผกาทิพย์ สฤตครู และสุชาดา สัตยพงษ์ ศึกษาเรื่อง “การศึกษาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในประเทศไทย” (2546) พบว่า เนื้อหาภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐ เอกชน ราชภัฏ และราชชมงคลมีความซ้ำซ้อน สถาบันต่างๆ เริ่มสอนภาษาญี่ปุ่นจากขั้นต้นเหมือนกัน และมีหลายสถาบันที่ใช้ตำราเล่มเดียวกัน ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ก็ต้องมาเริ่มศึกษาภาษาญี่ปุ่นใหม่อีกครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนผู้สอนในระดับมหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอที่จะแยกผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นและกลุ่มผู้ไม่มีพื้นฐานความรู้ ทำให้ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ไม่สามารถต่อยอดความรู้ให้สูงขึ้นตามที่ควรจะเป็น แต่ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและประสงค์จะเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่น จึงมีแนวโน้มว่าบางสถาบันมีนโยบายจะรับเฉพาะผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อเข้ามาศึกษาเป็นวิชาเอก อย่างไรก็ตาม ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็มีลักษณะหลากหลาย สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นที่มักกล่าวถึง คือ ไวยากรณ์(คำช่วย)

* รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สำนวน ภาษาสุภาพ และอักษรจีน มีงานวิจัยหลายชิ้นที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของคนไทย พบว่า ประโยคผิดด้านไวยากรณ์ส่วนใหญ่เป็นประโยคผิดเกี่ยวกับคำช่วย แต่ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ประชากรกลุ่มเป้าหมายคือนิสิตนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นที่มีจำนวนมากที่สุด และเป็นผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาทั้งเป็นวิชาเอก วิชาโท และวิชาเลือกเสรี

งานวิจัยนี้จึงมุ่งประเด็นศึกษาคำช่วย (Particle) ที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยศึกษาจากผลการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการผลิตตำราที่ดีมีคุณภาพในระดับมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นในระดับหนึ่ง สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดด้านคำช่วย ปลูกความรู้พื้นฐานให้แน่น และพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนต่อไปในระดับที่สูงขึ้นโดยไม่ต้องเริ่มใหม่ เป็นการลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ระดับสูงให้สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อศึกษาวิเคราะห์คำช่วยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและหาแนวทางแก้ไข

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้จะศึกษาวิเคราะห์เฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับการใช้คำช่วยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในปีการศึกษา 2545-2547 จำนวนทั้งสิ้น 13,267 คน โดยดูจากข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา วิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวนทั้งสิ้น 6 ฉบับ และจากผลการวิเคราะห์ข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของคณะกรรมการประสานงานการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 6 ฉบับ ได้แก่

- ข้อสอบและผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น สอบวันที่ 9 ตุลาคม 2544
- ข้อสอบและผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น สอบวันที่ 10 มีนาคม 2545
- ข้อสอบและผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น สอบวันที่ 8 ตุลาคม 2545
- ข้อสอบและผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น สอบวันที่ 9 มีนาคม 2546
- ข้อสอบและผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น สอบวันที่ 7 ตุลาคม 2546
- ข้อสอบและผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น สอบวันที่ 7 มีนาคม 2547

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ทราบคำช่วยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นประชากรที่เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นในประเทศไทยมากที่สุด
- 2) ได้ข้อมูลในการสร้างตำราเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในระดับอุดมศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษา

ญี่ปุ่น โดยเฉพาะในหัวข้อเรื่องคำช่วย ช่วยให้การเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นแก่นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เนื่องจากทราบปัญหาและสามารถสอนเน้นหรือเสริมในจุดที่เป็นปัญหาของผู้เรียน

- 3) ช่วยให้ผู้สอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับมหาวิทยาลัยได้ทราบปัญหาของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้สามารถสร้างตำรา วางแผนการสอน และจัดการการเรียนการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น
- 4) ผลงานวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการวิจัย การสร้างตำราเรียน หรือคู่มือการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นอื่น ๆ ต่อไปในอนาคตในทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับมหาวิทยาลัย ช่วยให้การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยมีประสิทธิภาพและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องเป็นระบบยิ่ง ๆ ขึ้น

5. วิธีดำเนินการวิจัย

- 1) ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) รวบรวมและคัดเลือกข้อสอบข้อที่เกี่ยวกับการใช้คำช่วยจากข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2545-2547 จำนวน 6 ฉบับ
- 3) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อสอบกับผลการวิเคราะห์ข้อสอบข้อที่เกี่ยวกับคำช่วยที่คัดเลือกไว้ในตารางที่ 2 เป็นรายชื่อวิเคราะห์แยกแยะหาคำช่วยที่เป็นปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ใช้คำช่วยผิดพลาด
- 4) สรุปผลการวิจัย
- 5) จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์และเขียนบทความเผยแพร่งานวิจัย

6. ข้อมูลผลคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมดและค่าความเที่ยงของข้อสอบ

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงผลคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

ข้อสอบ	ผู้เข้าสอบ	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย	ค่าความเที่ยงของข้อสอบ
ตุลาคม 2544	1,984	1,984	93.75	10	30.93	0.84
มีนาคม 2545	1,491	1,491	97.50	12.50	36.16	0.92
ตุลาคม 2545	2,240	2,240	97.50	10	32.26	0.88
มีนาคม 2546	2,054	2,054	96.25	11.25	33.01	0.89
ตุลาคม 2546	2,982	2,982	98.75	12.50	33.77	0.9
มีนาคม 2547	2,516	2,516	96.25	11.25	37.65	0.93
รวม	13,267	13,267				

หมายเหตุ : ค่าความเที่ยงของข้อสอบ (Kr-20) คือ ค่าที่แสดงถึงความสม่ำเสมอของข้อสอบที่ใช้วัด

ไม่ว่าผู้สอบจะสอบด้วยข้อสอบชุดเดิมกี่ครั้งก็ตามผู้สอบจะได้คะแนนเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกัน

กำหนดความหมายของค่า (Kr-20) ดังนี้

.86 ขึ้นไป	หมายถึง ดีมาก	.70 - .85	หมายถึง ดี
.50 - .69	หมายถึง พอใช้	.49 ลงไป	หมายถึง ต้องปรับปรุง

ข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 6 ฉบับ - ที่นำผลมาวิจัยเป็นข้อสอบที่มีค่าความเที่ยงตามสูตร Kr-20 อยู่ในระดับดี 1 ฉบับ และระดับดีมาก 5 ฉบับ ในภาพรวมจัดเป็นข้อสอบที่มีมาตรฐานคุณภาพในระดับดีมาก สามารถวัดผลได้อย่างแม่นยำ

7. ข้อมูลพื้นฐานของข้อสอบ

ข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทบวงมหาวิทยาลัยรหัสวิชา15 วิชาภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ข้อละ 1.25 คะแนน คะแนนเต็ม 100 คะแนน สำหรับงานวิจัยนี้จะคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่ถามเกี่ยวกับคำช่วย รายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงจำนวนข้อสอบคำช่วยในข้อสอบแต่ละชุด

	จำนวนข้อ ของข้อสอบ	จำนวนข้อสอบ คำช่วย	จำนวนคำช่วย ที่ให้เลือก	ลำดับข้อและจำนวนคำช่วยในข้อสอบข้อนั้น ๆ
ตุลาคม 2544	80	4	7	1(2), 2(3), 3(1), 4(1)
มีนาคม 2545	80	6	8	1(2), 2(2), 5(1), 6(2), 7(1), 10(1)
ตุลาคม 2545	80	5	8	1(2), 2(2), 3(2), 4(1), 14(1)
มีนาคม 2546	80	9	15	1(2), 2(2), 3(2), 4(1), 6(4), 7(1), 8(1), 11(1), 14(1)
ตุลาคม 2546	80	8	10	1(2), 2(2), 3(1), 4(1), 5(1), 7(1), 9(1), 10(1)
มีนาคม 2547	80	7	8	1(2), 4(1), 5(1), 7(1), 8(1), 11(1), 12(1)
รวม	480	39	57	

หมายเหตุ : จำนวนข้อสอบที่ถามให้ตอบเกี่ยวกับคำช่วย มีทั้งสิ้น 39 ข้อ ใน 480 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 8.13 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมด โดยให้เลือกคำช่วยทั้งหมด 57 ที่ แต่ในข้อสอบข้ออื่น ๆ ก็มีคำช่วยปรากฏอยู่ด้วย ผู้สอบต้องมีความเข้าใจเรื่องคำช่วยเป็นอย่างดี จึงจะอ่านทั้งคำถามและคำตอบที่ให้เลือกได้อย่างเข้าใจและทำได้ถูกต้อง

8. สรุปคำช่วยที่ผู้เข้าสอบตอบถูกและผิด

ตารางที่ 3 : ตารางสรุปคำช่วยของข้อสอบ 6 ชุด ที่ผู้เข้าสอบตอบผิดเรียงตามลำดับอักษรญี่ปุ่น

คำช่วย	จำนวนครั้งที่ออก	ร้อยละที่ตอบถูก	ร้อยละที่ตอบผิด	คำช่วยที่ใช้สับสนและร้อยละ	รวม
1. が	7	52.6	47.4	を (33.7) に (22.9) で (22) は (14.2) から (5.4) も (1.8)	100
が แสดงประธาน		39.5	61	に (20.5) は (23.5) から (9) で (8)	100.5
田中さんがくれました。		36	65	に (26) は (21) から (18)	
漢字の読み方を調べるなら、		43	57	は (26) に (15) で (16)	
この本がいですよ。					
が แสดงสิ่งที่มือ		79	21	に (15) も (06)	100
きのう学校のそばでじこがありました。		79	21	に (15) も (06)	
が แสดงสภาพ		43	57	を (57)	100
テレビがつきます。		43	57	を (57)	
が บอกกลิ่น รส เสียง ฯลฯ		45	55	を (55)	100
においがしませんか。		45	55	を (55)	
が แสดงการอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อ		63	36	で (16) に (20)	100
こうえんは人がいっぱいです。		63	36	で (16) に (20)	
が แสดงคำถามที่ถูกกระทำ		60	41	で (41)	100
タイ語が使われています。		60	41	で (41)	
2. から	2	43.5	56	まで (47.3) に (42.9) の (9.8)	99.5
から บอกจุดเริ่มต้น		58	41	まで (41)	99
夕方から会議がありますから、今夜は帰りがおそくなります。		58	41	まで (41)	
から บอกที่มา		29	71	まで (12) に (48) の (11)	100
田中さんから電話がありました。		29	71	まで (12) に (48) の (11)	
3. しか	1	32	68	だけ (27.9) ごろ (35.3) ぐらい (36.8)	100

しかบอกจำนวนว่าน้อย		32	68		100
4 時間しかねむれなかった。		32	68	だけ(19) ごろ(24) ぐらい(25)	
4. で	6	40	59.5	に(40.6) は(19.3) が(6.2) か(4.2) と(4.2) も(4.2) วางตำแหน่งでผิด (21.3)	99.5
で แสดงสถานที่ที่เกิดการกระทำ		47.5	51.5	に(51.5)	99
けさ映画館の前でタクシーを降りました。		59	39	に(39)	
きのう学校のそばでじこがありました。		36	64	に(64)	
で บอกขอบเขตของเวลา		36.5	63	に(21) が(11) は(8.5) か(7.5) と(7.5) も(7.5)	99.5
3 分で行けます。		21	79	に(42) が(22) か(15)	
5、6 分で行けます。		52	47	と(15) は(17) も(15)	
で บอกจำนวนรวม		36	64	は(26) วางตำแหน่งでผิด (3,8)	100
ぜんぶでいくらですか		48	52	は(52)	
みつで 20 パーツです。		24	76	วางตำแหน่งでผิด (7,6)	
5. では	2	45.5	54.5	には(100)	100
では แสดงสถานที่ที่เกิดการกระทำ		45.5	54.5	には(54.5)	100
タイでは使われています。		47	54	には(54)	
このへんでは春になれば、		44	55	には(55)	
さくらがいっぱい咲きます。					
6. でも	1	20	80	を(57.5) と(16.3) まで(26.2)	100
でも แสดงการยกตัวอย่าง		20	80	を(46) と(13) まで(21)	100
ざっしでも読んで、待っていてください。		20	80	を(46) と(13) まで(21)	
7. と	1	59	40	で(50) を(50)	99
と ใช้เชื่อมคำนาม		59	40		99
黒いのを一つと白いのを二つください。		59	40	で(20) を(20)	

8. に	17	42.5	54.7	で(36.4) を(13) は(11) の(9.4) が(8.2) から(7.4) が(5.7) も(2.4)と(2..2) まで(1.7)へ(1.4)から(1.2)	97.2
に แสดงสถานที่ที่เป็นจุดหมาย		43	56.8	で(63.9)は(15)が(10.6) へ(5.7) から(4.8)	99.8
デパートに行かせました。		23	77	で(77)	
ノートに書いています。		71	29	で(29)	
へやに入るとき、ノックをしてください。		53	46	で(22) へ(13) から(11)	
先生の質問に答えられなくて、困りました。		25	75	が(24) は(34)で(17)	
に แสดงตำแหน่งที่อยู่		41	58.7	の(88) で(65)は(23)	99.7
そこにあるざっしでも読んで、 待っていてください。		41	59	の(59)	
バンコクには外国人がおおぜい住んでいます。		32	68	は(23) で(16)の(29)	
家にカメラを忘れてきました。 _		50	49	で(49)	
に แสดงจุดประสงค์		41	59	を(100)	100
買い物に行かせました		41	59	を(59)	
に แสดงกรรมวิธี		47	52.8	で(37)から(23.7) は(21.8) が(9.9) まで(7.6)	99.8
子どもたちに言っています。		19	81	は(46) で(14) が(21)	
姉はわたしに料理を作ってくれます。		66	33	から(33)	
花子にやらせてください。		54	46	で(46)	
よし子さんはわたしの弟にとけい をくれました。		49	51	で(18)から(17)まで(16)	
に บอกผู้กระทำกริยา		44.5	55.5	が(65.8)を(16.2) から(18)	100
子どもにこわされる		46	54	が(54)	
山田先生に送っていただきました。		43	57	が(19) を(18) から(20)	
に บอกจำนวนครั้งในการทำกริยาในช่วงเวลาที่กำหนด		15	51	も(45) で(29.5) を(25.5)	66
この薬は1日に何回飲んだらいいですか。		15	51	で(15) を(13) も(23)	

に 表示のカードを		41	58	を (55.2) で (22.4) が (22.4)	99
ピクニックを来週にします。		41	58	で (13) が (13) を (32)	
に บอกสถานที่ของสิ่งของ		54	47	で (55.3) と (44.7)	101
たんじょうびのプレゼントにくださいました。	54	47		で (26) と (21)	
9. のか	1	24	76	のを (33.3) ことを (49.2) かどうか (17.5)	100
のか 表示のカードを		24	76	のを (33.3) ことを (49.2) かどうか (17.5)	100
どうしたのか知っていますか。		24		のを (21) ことを (31) かどうか (11)	
10. ので	1	51	49	のに (100)	100
ので 表示のカードを		51	49	のに (100)	100
ねむれなかったので、頭がいたいんです。		51	49	のに (49)	
11. は	1	28	71	に (22.5) の (28.1) で (49.4)	99
は 表示のカードを		28	71	に (22.5) の (28.1) で (49.4)	99
こうえんは人がいっぱいです。		28	71	に (16) の (20) で (35)	
12. へ	1	24	76	に (55.3) も (27.6) まで (17.1)	100
へ 表示のカードを		24	76	に (55.3) も (27.6) まで (17.1)	100
右へまがると、銀行があります。		24	76	も (21) に (42) まで (13)	
13. まで	2	44	55.5	から (71.2) へは (15.3) には (13.5)	99.5
まで บอกจุดสิ้นสุดของสถานที่ที่จะไป		44	55.5	から (71.2) へは (15.3) には (13.5)	99.5
えきまで歩いて		36	64	から (64)	
デパートまで行けます。		52	47	から (15) へは (17) には (15)	

14. も	2	37	61.5	とも (17.9) を (17) だけ (21.1) ごろ (26.9) でも (17.1)	98.5
も ใช้นั้นจำนวน		37	61.5	とも (17.9) を (17) だけ (21.1) ごろ (26.9) でも (17.1)	98.5
3 ぞくも買ってきました。		54	43	とも (22) を (21)	
2 週間もかかりました。		20	80	だけ (26) ごろ (33) でも (21)	
15. を	11	37.7	61.6	で (28.7) に (20.1) か (12.8) も (9.6) へ (8.1) は (7.6) が (6.7) まで (4.4) の (2)	99.3
แสดงกรรม		33.5	65.5	も (17.5) は (14.2) に (14) が (12.3) で (3.8) の (3.7)	99
ボタンをおします。		18	82	で (23) が (34) に (25)	
妹を行かせました。		41	59	に (59)	
ピクニックを来週にします。		54	45	は (45)	
くつを買ってきました。		36	61	の (22) も (39)	
黒いのをください。		26	73	も (33) が (20) は (20)	
白いのをください。		26	73	も (33) が (20) は (20)	
แสดงสถานที่ที่เป็นเส้นทางที่ผ่าน		39	60.7	で (49.4) に (7) から (4.3)	99.7
お寺をけんがくする		48	50	で (50)	
この道をわたって、右へまがると、銀行があります。		24	76	に (21) で (42) から (13)	
雨の中を歩いてはいけませんよ。		45	56	で (56)	
แสดงจุดเริ่มต้น		40.5	58.5	へ (15) から (19.5) に (16) まで (8)	99
へやを出る時		37	63	へ (15) から (16) に (32)	
けさ映画館の前でタクシーを降りました。		44	54	へ (15) から (23) まで (16)	
ไม่ต้องเติมคำช่วย	1	27	73	を (45.2) も (54.2)	100
黒いのを一つと白いのを二つください。		27	73	を (33) も (40) (เติมคำช่วยในที่ที่ไม่จำเป็น)	

9. สรุปผลการวิจัย : คำช่วยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิเคราะห์ข้อสอบและผลการวิเคราะห์ข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอย่างละ 6 ฉบับ พบว่าจำนวนข้อสอบที่ถามให้ตอบเกี่ยวกับคำช่วย มีทั้งสิ้น 39 ข้อ โดยให้เลือกคำช่วยทั้งหมด 57 แห่ง จากข้อสอบทั้งหมด 480 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 8.13 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมด คำช่วยที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องให้เลือกตอบมีทั้งหมด 15 ตัว แต่มีหลายตัวที่มีวิธีการใช้หลายวิธี ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้คำช่วยทั้ง 15 ตัวผิดตั้งแต่ร้อยละ 34 ถึง 80 เรียงลำดับจากผิดมากไปหาผิดน้อยได้ดังนี้ ても、の+か、は、しか、を、も、で、から、まで、に、では、ので、が、と และ 〜 โดยใช้สับสนกับคำช่วยอื่นๆ นอกจากนี้ยังใช้ผิดโดยการเติมคำช่วยในที่ที่ไม่จำเป็นต้องเติมอีก 1 แห่ง

ตารางที่ 4 : ตารางสรุปคำช่วยที่ผู้เข้าสอบตอบผิดมากไปหาน้อย

คำช่วย	จำนวนที่ ถามให้ตอบ (57)	ร้อยละที่ ตอบ ผิด	ร้อยละที่ ตอบ ถูก	คำช่วยที่ใช้สับสนและร้อยละ	รวม
1. ても	1	80	20	を (57.5) と (16.3) まで (26.2)	100
2. のか	1	76	24	のを (33.3) ことを (49.2) かどうか (17.5)	100
3. เติมในที่ ไม่จำเป็น	1	73	27	を (45.2) も (54.8)	100
4. は	1	71	28	に (22.5) の (28.1) で (49.4)	99
5. しか	1	68	32	だけ (27.9) ごろ (35.3) ぐらい (36.8)	100
6. を	11	61.6	37.7	で (28.7) に (20.1) から (12.8) も (9.6) へ (8.1) は (7.6) が (6.7) まで (4.4) の (2)	99.3
7. も	2	61.5	37	とも (17.9) を (17) だけ (21.1) ごろ (26.9) ても (17.1)	98.5
8. で	6	59.5	40	に (40.6) は (19.3) が (6.2) か (4.2) と (4.2) も (4.2) วางตำแหน่ง で ผิด (21.3)	99.5
9. から	2	56	43.5	まで (47.3) に (42.9) の (9.8)	99.5
10. まで	2	55.5	44	から (71.2) へ (15.3) には (13.5)	99.5
11. に	17	54.7	42.5	で (36.4) を (13) は (11) の (9.4) が (8.2) から (7.4) が (5.7) も (2.4) と (2.2) まで (1.7) へ (1.4) から (1.2)	97.2

12. では	2	54.5	45.5	には (100)	100
13. ので	1	49	51	のに (100)	100
14. が	7	47.4	52.6	を (33. 7) に (22. 9) で (22) は (14. 2) から (5. 4) も (1. 8)	100
15. と	1	40	59	で (50) を (50)	99
16. へ	1	34	66	も (61. 8) まで (38. 2)	100

10. อภิปรายผลแนวทางในการแก้ไขปัญหา

จากสรุปผลการวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจวิธีการใช้คำช่วย คือ ใช้คำช่วยผิดถึงร้อยละ 34-80 เมื่อคำนวณจากผู้เข้าสอบทั้งหมด 13,267 คน แสดงว่านักเรียนประมาณ 4,510-10,613 คนยังคงสับสนวิธีการใช้คำช่วยอยู่ ซึ่งนับเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่า พื้นฐานการศึกษาภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของทั่วประเทศเกี่ยวกับคำช่วยยังอยู่ในระดับที่ต่ำ ถ้าหากจะพัฒนาการศึกษาภาษาญี่ปุ่น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ไขทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับมหาวิทยาลัย โดย

- 1) ครูในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรเพิ่มการสอนคำช่วยและให้นักเรียนได้ฝึกฝนหรือทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการใช้คำช่วยมากขึ้น โดยเฉพาะคำช่วยที่เป็นปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สร้างตำรา วางแผนการสอน และจัดการเรียนการสอนที่เสริมการเรียนรู้เรื่องคำช่วยให้มากขึ้น
- 2) อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยควรหาวิธีและแนวทางแก้ไขปัญหานี้ โดยปูพื้นฐานการใช้คำช่วยให้นักศึกษาอีกครั้งก่อนที่จะนำไปสู่การเรียนการสอนในระดับสูงขึ้น

11. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำสรุปวิธีการใช้คำช่วยในภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นพร้อมแบบฝึกหัด เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นได้ใช้เป็นเอกสารประกอบการเรียนเรื่องคำช่วย ให้มีความเข้าใจในภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น และนอกจากการศึกษาวิจัยเรื่องคำช่วยแล้ว ควรมีการศึกษาวิจัยต่อถึงปัญหาการเรียนภาษาญี่ปุ่นในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การใช้คำกริยาวิเศษณ์ คำสันธาน คำกริยา สำนวน รูปประโยค เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่เป็นปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม จะได้แก้ไขได้ตรงจุด เป็นการช่วยพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยให้มีมาตรฐานยิ่ง ๆ ขึ้นและเป็นการเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการติดต่อสื่อสาร และรับข้อมูลข่าวสารด้วยภาษาญี่ปุ่นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ทบวงมหาวิทยาลัย. ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 9 ตุลาคม พ.ศ 2544
 ทบวงมหาวิทยาลัย. ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 10 มีนาคม พ.ศ 2545
 ทบวงมหาวิทยาลัย. ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 8 ตุลาคม พ.ศ 2545
 ทบวงมหาวิทยาลัย. ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 9 มีนาคม พ.ศ 2546
 ทบวงมหาวิทยาลัย. ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 7 ตุลาคม พ.ศ 2546

- ทบวงมหาวิทยาลัย. ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 7 มีนาคม พ.ศ 2547
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 9 ตุลาคม พ.ศ 2544
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 10 มีนาคม พ.ศ 2545
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 8 ตุลาคม พ.ศ 2545
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 9 มีนาคม พ.ศ 2546
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 7 ตุลาคม พ.ศ 2546
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ผลการวิเคราะห์ข้อสอบรหัสวิชา 15 วิชาภาษาญี่ปุ่น 7 มีนาคม พ.ศ 2547
- ปราณี จงสุจิตธรรม, ผกาทิพย์ สกุลครู, และสุชาดา สัตยพงษ์. (2546). การศึกษาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในประเทศไทย.
ศูนย์ภาษา มวลนิธิญี่ปุ่น .
- Kawase, I. 1989. Joshi no Bunruihoo ni tsuite no : Shian to Chakkan no Joshi ni tsuite no Koosatsu.
Nihongo kyooiku. No. 25.
- Naoko Chino, Miهارu Akimoto. 2000. Gikokujin no tame no Joshi : Sono Oshiekata to Oboekata.
Musashino Shoin.
- Sue A. Kawashima. 1999. A Dictionary of Japanese Particles. Kodansha International.
- Suzuki, K. 1973. Hinshi Betsu Nihon Bunpoo Kooza : Joshi. Meiji shoin.